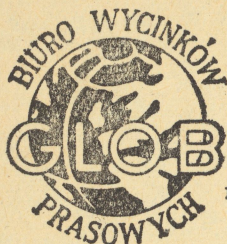


13



Prasowe
Wydawnictwo
Dokumentacyjne
RSW „P-K-R”

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

TRYBUNA LUDU

AA

02-015 Warszawa

Pl. Starynkiewicza Nr 7

wydanie

1 9 3

16 -08-78

TEATR Bal w operze

GDAŃSKI teatr „Wybrzeże” gościł w Warszawie (T. Mały) z inscenizacją „Bal w operze” Juliana Tuwima — poematu satyrycznego, a właściwie pamfletu, napisanego przez poetę w roku 1936, ogłoszonego zaś w pełnym brzmieniu dopiero w 1946 roku na łamach „Szpilek”.

Satyrycznie ukazany obraz rzeczywistości polskiej lat trzydziestych, w której „tajniak na tajniaka mruga” zaś pomiędzy środowiskiem bałów z „goeringami” i „oxenstiernami” a środowiskiem pracowitej biedy polskiej, roz-wiera się przepaść, zjednął poecie zwolenników i przeciwników. Czy do tych ostatnich należy także — o dziwo! — Ryszard Major, inscenizator poematu?

Pomysł reżysera zamyka się w prostym niby to zabiegu: aktorzy muszą cały poemat wyśpiewać. Tłem dla zbiorowych i solowych interpretacji aktorskich jest ekspresjonistyczny ruch sceniczny, w zamierzeniu znaczący, a w istocie nie wychodzący poza banalną ilustracyjność. Monotonna, odległa w wyrazie od znaczeń słowa poetyckiego muzyka (Andrzej Głowiński) sprawia, że z treści poematu nic niemal do widza (słuchacza?) nie dociera. Powstaje pytanie: czy to teatr? czy już nie teatr?...

Ryszard Major jest reżyserem młodym. Spektakle „Białego małżeństwa” Różewicza i poezji Białoszewskiego świadczą o jego talencie, „Bal w operze” natomiast — o poszukiwaniach. Nie zawsze dają one wyniki interesujące.

MICHAŁ MISIORYN

III.1978 L. = Nr 193